

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2Tos/56/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5317010535
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Malatková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5317010535.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Kyselovej a sudcov JUDr. Marcely Malatkej a Mgr. Miroslava Mazúcha, prejednal na neverejnom zasadnutí konanom dňa 26. septembra 2018, sťažnosť odsúdeného M. W. proti uzneseniu Okresného súdu Čadca, č.k. 2Nt/15/2017-29 zo dňa 6.6.2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného M. W. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením samosudkyňa Okresného súdu Čadca postupom podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietla návrh odsúdeného M. W. na povolenie obnovy konania, vedeného pôvodne na Okresnom súde Čadca pod sp.zn. 3T/102/2014.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie zdôvodnil nasledovne:

Odsúdený M. W. žiadal povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Čadca pod sp.zn. 3T/102/2014. V tomto konaní bol M. W. trestným rozkazom, sp.zn. 3T/102/2014 zo dňa 27.6.2014, právoplatne uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák., ktorý spáchal zavineným neplnením vyživovacej povinnosti od mesiaca november 2013 do vydania trestného rozkazu. Povolenie obnovy konania odsúdený žiadal z dôvodu dodatočného nájdenia poštových poukážok o úhrade výživného (poštová poukážka č. 4089 zo dňa 15.1.2013 na sumu 84,- Eur a poštová poukážka č. 3 zo dňa 4.11.2013 na sumu 547,-Eur, obidve v prospech adresáta V. G., matky maloletého dieťaťa odsúdeného V. W.).

Z hľadiska splnenia zákonných podmienok pre povolenie obnovy konania je rozhodujúce, či skutočnosti alebo dôkazy, o ktoré sa návrh na povolenie obnovy konania opiera, boli alebo neboli skôr známe súdu a či by tieto samé o sebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už skôr známymi mohli odôvodniť zmenu pôvodného rozhodnutia.

Z obsahu pripojeného spisového materiálu Okresného súdu Čadca, sp.zn. 3T/102/2014 vyplýva, že poštové poukážky, s poukazom na ktoré odsúdený žiada povolenie obnovy konania a ktoré majú preukazovať úhradu výživného, nie sú súčasťou tohto spisového materiálu a z obsahu spisu tiež nebolo zistené, že by vo veci konajúci súd mal o ich existencii vedomosť.

Z ďalšieho pripojeného spisového materiálu Okresného súdu Čadca, sp.zn. 2T/87/2013 je zrejmé, že M. W. bol aj v tomto trestnom konaní stíhaný pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák., a to z dôvodu zavineného neplnenia vyživovacej povinnosti na maloletú dcéru V. W. za obdobie od 1.2.2013. V tejto trestnej veci však M. W. bol spod obžaloby oslobodený z dôvodu zániku trestnosti činu, nakoľko výživné na maloletú dcéru za obdobie od 1.2.2013 do 12.11.2013 uhradil. Výživné uhradil poštovými poukážkami č. 4089 zo dňa 15.1.2013 na sumu 84,- Eur a č. 3 zo dňa 4.11.2013 na sumu 547,- Eur. Predmetné poštové poukážky sú aj súčasťou tohto ďalšieho spisového materiálu Okresného súdu Čadca, sp.zn. 2T/87/2013.

Z vykonaného dokazovania na verejnom zasadnutí nesporne vyplynulo, že aj keď odsúdený predložil poštové poukážky č. 4089 zo dňa 15.1.2013 na sumu 84,- Eur a č. 3 zo dňa 4.11.2013 na sumu 547,- Eur, ktorými ako novými dôkazmi preukazoval úhradu dlžného výživného v konaní vedenom na Okresnom súde Čadca pod sp.zn. 3T/102/2014, nebolo zistené splnenie zákonných podmienok pre povolenie obnovy konania. Je nesporné, že týmito poštovými poukážkami odsúdený hradil výživné v inej trestnej veci vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp.zn. 2T/87/2013 a v ktorom aj bol spod obžaloby oslobodený z dôvodu zániku trestnosti činu dodatočnou úhradou dlžného výživného. Nie je prípustné tie isté poštové poukážky použiť na preukázanie platenia dlžného výživného za rôzne časové obdobia a v rôznych trestných konaniach.

Nakoľko súd prvého stupňa nezistil splnenie zákonných podmienok pre povolenie obnovy konania vo veci vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp.zn. 3T/102/2014, návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania postupom podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť odsúdený M. W. písomným podaním zo dňa 11.6.2018, doručeným Krajskému súdu v Žiline dňa 18.6.2018. Podanú sťažnosť odôvodnil tým, že výživné, za neplatenie ktorého bol právoplatne odsúdený v konaní vedenom na Okresnom súde Čadca pod sp.zn. 3T/102/2014, má uhradené, pričom o tejto skutočnosti sa dozvedel až po odsúdení.

Prokurátor sa k odsúdeným podanej sťažnosti písomne nevyjadril.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia, ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného M. W. nie je dôvodná.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, bolo prvostupňovým súdom vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Výrok o zamietnutí návrhu na povolenie obnovy konania v trestnej veci odsúdeného M. W., vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp.zn. 2Nt/15/2017, zodpovedá stavu veci a zákonu.

Nadriadený súd v posudzovanom prípade zdôrazňuje nasledovné:

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Povinnosť vyplývajúca z citovaného zákonného ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. por., t.j. zistiť skutkový stav veci náležite a v takej kvalite, aby o ňom nevznikli dôvodné pochybnosti, platí nielen pre rozhodovanie o otázke viny a trestu, či nároku na náhradu škody, ale aj pre rozhodovanie ktorejkoľvek otázky, ktorú treba v trestnom konaní riešiť. Uplatňuje sa v každom štádiu trestného konania, teda aj v konaní o povolenie obnovy konania. Preto náležite musí byť zistené tiež to, či sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. Z týchto zistení treba vychádzať pri rozhodovaní, čo okresný súd dôsledne rešpektoval.

Výrok, ktorým bol zamietnutý návrh odsúdeného M. W. na povolenie obnovy konania zodpovedá stavu veci a zákonu. Takémuto rozhodnutiu nemožno vytknúť žiadnu procesnú chybu či nedostatok, pričom odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je dostatočné a presvedčivé.

Treba stručne pripomenúť, že trestným rozkazom Okresného súdu Čadca, sp.zn. 3T/102/2014 zo dňa 27.6.2014, právoplatným dňa 4.9.2014, bol M. W. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. Predmetný trestný čin odsúdený spáchal zavineným neplnením vyživovacej povinnosti na maloletú dcéru V. W. za obdobie od mesiaca november 2013 do oznámenia trestného rozkazu dňa 26.8.2014, ktoré výživné bol povinný poukazovať k rukám matky maloletej V. G..

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povoľí, ak vyjdú najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr

neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Prvostupňový súd v súlade so zákonom vyložil citované ustanovenie Trestného poriadku tak, že súd rozhodujúci o návrhu na povolenie obnovy konania v prvom rade musí skúmať existenciu nových skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych a až následne potom zisťuje, či takéto nové skutočnosti alebo dôkazy samy osebe alebo v spojitosti s už známymi môžu odôvodniť iné rozhodnutie týkajúce sa viny alebo trestu.

Prvostupňový súd sa v predmetnom konaní dôsledne vysporiadal so skutočnosťami, ktoré by podľa mienky odsúdeného mohli zakladať dôvody pre povolenie obnovy konania a svoje rozhodnutie aj veľmi podrobne v súlade s ustanovením § 176 ods. 2 Tr. por. odôvodnil, pričom krajský súd sa stotožňuje s presvedčivým odôvodnením napadnutého uznesenia a v podrobnostiach naň odkazuje.

Krajský súd pripomína, že v konaní o povolení obnovy konania súd nemôže preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa pri rozhodovaní súd vyrovnal so všetkými okolnosťami a s obhajobou obvineného, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní a pod. (R 33/1988). Konanie o návrhu na povolenie obnovy konania nie je totiž konaním založeným na revíznom princípe. Pri obnove konania sa rozhoduje, či nové skutočnosti a dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia, môžu odôvodniť iné rozhodnutie, než aké bolo urobené v pôvodnom konaní.

V konaní o povolenie obnovy konania, ako už bolo uvedené, neplatí revízny princíp, preto je súd oprávnený zaoberať sa len tými výrokmi, pri ktorých navrhovateľ sa povolenia obnovy konania domáha. Obnova konania ako mimoriadny opravný prostriedok v trestnom konaní je založená na skúmaní a hodnotení nových dôkazov a skutočností, ktoré sú súdu predložené ako reálne dôkazy a skutočnosti a súd musí skúmať, či v pôvodnom konaní tieto nové dôkazy a skutočnosti boli súdu známe a či majú význam v trestnom konaní z hľadiska ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. Citované ustanovenie upravuje podmienky obnovy konania, ktoré sa týkajú nedostatkov skutkových zistení, vrátane osoby páchatel'a, ako skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia. Netýkajú sa však zmeny právneho stavu, t.j. zákonných podkladov posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu.

Aj krajský súd je toho názoru, že v danom prípade neboli splnené podmienky uvedené v zákonom ustanovení § 394 ods. 1 Tr. por. pre povolenie obnovy konania. Pokiaľ ide o sťažnostné námietky odsúdeného, tieto sú v podstate súhrnom a opakovaním jeho tvrdení, na ktoré poukazoval pred prvostupňovým súdom v rámci konania o jeho návrhu na povolenie obnovy konania a s ktorými námietkami sa súd prvého stupňa dôsledne vysporiadal v napadnutom rozhodnutí. Krajský súd v tejto súvislosti stručne uzatvára, že odsúdený žiadal povoliť obnovu konania z dôvodu, že až dodatočne po právoplatnom odsúdení v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp.zn. 3T/102/2014 zistil, že dlžné výživné v tejto trestnej veci má uhradené. Za účelom preukázania uvedeného predložil súdu prvého stupňa ako nový dôkaz poštové poukážky č. č. 4089 zo dňa 15.1.2013 na sumu 84,- Eur a č. 3 zo dňa 4.11.2013 na sumu 547,- Eur, ktorými mal podľa jeho tvrdenia uhradiť dlžné výživné na maloletú dcéru V. W. za obdobie od mesiaca november 2013 do oznámenia trestného rozkazu dňa 26.8.2014 a to k rukám matky maloletej V. G.. Je nesporné, že tieto poštové poukážky preukazujúce úhradu výživného nie sú spomínané v konaní vedenom na Okresnom súde Čadca, sp.zn. 3T/102/2014 a ako dôkaz ani neboli do právoplatného skončenia konania odsúdeným predložené. Z pripojeného spisového materiálu Okresného súdu Čadca, sp.zn. 2T/87/2013, ktorého súčasťou fotokópie týchto poštových poukážok sú, je zrejme, že týmito poštovými poukážkami odsúdený práve v tomto inom trestnom konaní deklaroval úhradu dlžného výživného na maloletú dcéru V. W. za obdobie od 1.2.2013 do 12.11.2013, k rukám matky maloletej V. G., v dôsledku čoho bol rozsudkom Okresného súdu Čadca, sp.zn. 2T/87/2013 zo dňa

12.11.2013, právoplatným dňa 12.11.2013, spod obžaloby oslobodený, nakoľko trestnosť činu zanikla. Aj vzhľadom na dátumy, kedy odsúdený poštovými poukázkami dlžné výživné hradil, je zrejmé a logické, že sa jednalo o úhradu dlžného výživného za obdobie žalované v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp.zn. 2T/87/2013. Odsúdeným predložené poštové poukážky o úhrade dlžného výživného nie sú teda žiadnym takým novým dôkazom, ako to má na mysli ustanovenie § 394 ods. 1 Tr. por. a ktoré by boli spôsobilé pre povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp.zn. 3T/102/2014. Okresný súd teda postupoval správne a v súlade so zákonom, keď návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania z dôvodu podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol, nakoľko nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, na základe ktorých krajský súd odkazujúc v ostatnom na správne a vyčerpávajúce dôvody napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného M. W. postupom podľa § X93 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.